

รายงานสรุปโครงการพัฒนาบุคลากร
กิจกรรม “ศึกษาดูงานพระพุทธศาสนาในประเทศไทยศรีลังกา” ปีงบประมาณ ๒๕๕๕
ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ความเป็นมาและความสำคัญ

ด้วยคณะสงฆ์จังหวัดเชียงราย ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเผยแผ่หลักคำสอนของพระพุทธศาสนา โดยในหนึ่งปีมีหลาย ๆ กิจกรรม อันจะทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของคณะสงฆ์ในด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาสู่ประชาชน เยาวชน ให้หลากหลายกิจกรรม แต่สิ่งสำคัญพระสงฆ์ต้องมีประสบการณ์ ได้รู้เห็น ได้พบเห็น แนวทางการเผยแผ่หลักคำสอนของพระพุทธศาสนาในหลาย ๆ รูปแบบ จะได้นำไปปรับปรุง ประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในวัด ในชุมชน ในสังคม

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นี้ คณะสงฆ์จังหวัดเชียงราย ได้รับงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย จึงได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาเชิงรุกแก่พระสังฆาธิการ โดยไปศึกษาดูงานการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในประเทศไทยศรีลังกา

ในการนี้ คณะสงฆ์ได้เมตตาให้อาจารย์ประจำห้องเรียนวัดพระแก้ว เชียงรายจำนวน ๒ รูป ได้แก่ พระครูวิมลศิลป์กิจ และพระมหาบุญเหลือ เสสบุญโญ ไปร่วมโครงการในครั้งนี้ด้วย

วัตถุประสงค์การเข้าร่วมกิจกรรม

๑. เพื่อได้รู้เห็นเรื่องราวเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเรียนการสอน
๒. เพื่อได้พบเห็นการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ด้วยตนเอง
๓. เพื่อได้คิดเห็นในสิ่งที่ได้รู้เห็น ได้พบเห็น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ

สถานที่เข้าร่วมกิจกรรม

ประเทศไทยศรีลังกา

วัน เดือน ปี ที่เข้าร่วมกิจกรรม

วันที่ ๑๑-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

บุคลากรผู้ร่วมกิจกรรม

๑. พระครูวิมลศิลป์กิจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
๒. พระมหาบุญเหลือ เสสบุญโญ อาจารย์ประจำสาขารัฐศาสตร์

สถานภาพทั่วไปของการร่วมกิจกรรม

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๕

- เวลา ๐๘.๐๐ น. คณะทั้งหมดลงทะเบียนรับเอกสารการเดินทางจากบริษัทเอ็นซีฮอลเดย์ทัวร์ ณ สนามบินแม่ฟ้าหลวงเชียงราย
- เวลา ๑๐.๒๐ น. คณะเดินทางไปสนามบินสุวรรณภูมิ โดยสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG๑๓๑ ฉันทเพลนเครื่องบิน
- เวลา ๑๖.๐๐ น. เช็คอินที่ประตู ๙ เคาน์เตอร์ S สายการบิน “ศรีลังกันแอร์ไลน์”
- เวลา ๑๙.๓๕ น. เดินทางสู่เมืองโคลัมโบ ประเทศไทยศรีลังกา
- เวลา ๒๑.๓๕ น. เดินทางถึงเมืองโคลัมโบ ประเทศไทยศรีลังกา
- เวลา ๒๓.๐๐ น. เข้าที่พักโรงแรม “เจ้ทวิงบลู” นิคอมโบ เมืองโคลัมโบ

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕

- เวลา ๐๗.๐๐ น. ออกจากนิคมอโศก เดินทางสู่ดัมบูลลา
- เวลา ๑๑.๐๐ น. ถึงเมืองดัมบูลลา พักชั้นเพล
- เวลา ๑๒.๓๐ น. นมัสการ “พระอุกนะ” พระพุทธรูปหินปางประทานพร อายุกว่าพันปี
- เวลา ๑๔.๐๐ น. เดินทางไปอดีตเมืองหลวงแห่งที่ ๑ ของศรีลังกา “เมืองโปโลนนารูวะ”
- เวลา ๑๕.๓๐ น. เดินทางถึงเมืองโปโลนนารูวะ ได้ศึกษาวัฒนธรรมกลุ่มวัด ๑๒ วัดในวัด
วิภูทากะ ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระเขี้ยวแก้ว สมัยเมื่อโปโลนนารูวะเป็นเมืองหลวง จากนั้นไปกราบ
นมัสการพระอัฐสารศ ศึกษาการบริหารจัดการโบราณสถานของศรีลังกา และศึกษาศิลปการแกะสลัก
หินแกรนิตที่หน้าผาวัดอุตราราม หรือวิหารกัล ตลอดถึงการบริหารจัดการด้านพุทธสถานโบราณคดี มรดก
โลกของศรีลังกา
- เวลา ๑๙.๐๐ น. กลับเข้าที่พัก The Dear Park

วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕

- เวลา ๐๗.๐๐ น. เดินทางสู่อดีตเมืองหลวงแห่งที่ ๒ “อนูราธปุระ” ของศรีลังกา นมัสการ
สักการะต้นศรีมหาโพธิ์ซึ่งเป็นหน่อที่นำมาจากต้นที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้พุทธศกษา ประเทศอินเดีย และคณะ
สงฆ์เชียงใหม่ ได้อัญเชิญหน่อต้นโพธิ์ต้นนี้มาปลูกไว้ที่วัดพระธาตุวังช้าง ชมมรดกโลก
- ชมปราสาทโลหะ ที่เป็นปราสาท ๑ ใน ๓ ของโลก (แต่เหลือเพียงซากเสาศา)
- กราบสักการะสุวรรณเจดีย์ หรือคนไทยเรียกว่า “สุวรรณมาริกะ”
- กราบสักการะรูปาราม สถานที่ประดิษฐานพระรากขวัญเบื้องขวาของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นเจดีย์
องค์แรกทางพระพุทธศาสนาในศรีลังกา ศึกษากระบวนการจัดการเชิงอนุรักษ์ และการเผยแพร่
พระพุทธศาสนาของศรีลังกา
- เวลา ๑๑.๒๐ น. พักชั้นเพล
- เวลา ๑๓.๐๐ น. ศึกษาและกราบสักการะ “พระธาตุมะหินตะเล” ภูเขาที่พระมหินทะได้ใช้
ถุธานุภาพเหาะเหียบเกาะลังกาเป็นครั้งแรก และพบกับพระเจ้าทเวอานัมปิยติสสะ ทำให้เกิด
พระพุทธศาสนาขึ้นครั้งแรก
- เวลา ๑๙.๐๐ น. กลับเข้าที่พัก The Dear Park เมืองโปโลนนารูวะ

วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕

- เวลา ๐๗.๓๐ น. เดินทางจากโปโลนนารูวะ ไปเมืองดัมบูลลา ศึกษาการอนุรักษ์ศิลปจิตรกรรม
และพุทธสถานที่ “ถ้ำดัมบูลลา” ซึ่งเป็นสถานที่ที่ประดิษฐานพระปฏิมากรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ ซึ่งเป็นการเจาะภูเขาหิน แล้วแกะสลักพระพุทธรูปถึง ๕ ถ้ำ
- เวลา ๑๑.๐๐ น. พักชั้นเพล
- เวลา ๑๒.๓๐ น. เดินทางจากโปโลนนารูวะ ไปเมืองแคนตี อดีตเมืองหลวงแห่งที่ ๓ ของศรีลังกา
ซึ่งเป็นสถานที่ประดิษฐานของพระเขี้ยวแก้วในปัจจุบัน
- เวลา ๑๔.๔๐ น. ถึงเมืองแคนตี ก็เข้าไปศึกษาการบริหารจัดการวัดของพระสงฆ์ศรีลังกาฝ่าย
อรัญญวาสีที่ “วัดอัศสิริยะ” ชมโบสถ์กลางแจ้งที่พระอุบาลีเถระได้สร้างไว้เมื่อครั้งมาเผยแพร่
พระพุทธศาสนาในศรีลังกา จากนั้นไปกราบสักการะรูปหล่อ “พระอุบาลีเถระ” ที่วัดมัลลวัตตะ หรือวัดบุ
ปพาราม ซึ่งเป็นวัดที่พระสมณทูตของไทยไปพำนักอยู่เมื่อครั้งไปเผยแพร่พระพุทธศาสนา “สยามวงศ์” และ
เป็นวัดที่ ร.๕ และนางสาวเสาวภาผ่องศรี ที่ได้เสด็จเยี่ยมลังกาครั้งแรก
- เวลา ๑๖.๓๐ น. เข้าที่พัก Quens Hotel
- เวลา ๑๘.๔๐ น. เข้าไปศึกษาวัฒนธรรมและสักการะ “พระเขี้ยวแก้ว” ณ หอพระเขี้ยวแก้ว

ร่วมกับพุทธศาสนิกชนทั้งเอเชียและยุโรปที่ไปสักการะในคืนนี้

-เวลา ๒๐.๓๐ น. เข้าที่พัก Quens Hotel

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

-เวลา ๐๗.๓๐ น. เดินทางจากแคนดี้ สู่มืองหลวงปัจจุบันของศรีลังกา “โคลัมโบ”

-เวลา ๑๑.๕๐ น. ถึงโคลัมโบ แล้วฉันเพล

-เวลา ๑๓.๐๐ น. ศึกษาด้านการบริหารจัดการ ด้านการเผยแพร่ ด้านการศึกษา ด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมของวัดกัลยาณี หรือวัดเกลานียาวิหาร ร่วมพิธีรดน้ำต้นโพธิ์ ศึกษาศิลปจิตรกรรมฝาผนัง ที่เล่าถึงประวัติพระเขี้ยวแก้ว ประวัติชาวสิงหล

-เวลา ๑๗.๐๐ น. ศึกษาพุทธศิลปะ และพิพิธภัณฑ์วัดคงคาราม ชมความงามของพระพุทธรูปทองคำ และโบสถ์กลางน้ำ

-เวลา ๒๑.๐๐ น. เช็คอิน ณ สนามบิน “กะตุนายะเก” เมืองโคลัมโบ

-เวลา ๐๑.๒๐ น. เดินทางกลับประเทศไทย

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

-เวลา ๐๖.๓๕ น. เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิ

-เวลา ๐๘.๓๕ น. เดินทางจากสุวรรณภูมิ กลับเชียงราย

-เวลา ๐๙.๔๐ น. เดินทางถึงสนามบิน “แม่ฟ้าหลวง” เชียงราย ด้วยสวัสดิภาพ.

ประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม

๑. ได้รู้เห็นเรื่องราวเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การเรียนการสอน
๒. ได้พบเห็นการบริหารจัดการ การเรียนการสอน ด้วยตนเอง
๓. ได้คิดเห็นในสิ่งที่ได้รู้เห็น ได้พบเห็น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ

ความพึงพอใจ/ประทับใจ

มีความพึงพอใจในการร่วมโครงการกับคณะสงฆ์เชียงราย อยู่ในระดับมากที่สุด สิ่งประทับใจ แบ่งเป็น ๓ ด้าน ได้แก่

๑. สถานที่ ประทับใจทุกแห่ง
๒. ด้านประชากร ประทับใจในความเป็นชาวพุทธ ซึ่งจะถอดรองเท้าก่อนเข้าวัดหรือศาสนสถาน
๓. ด้านการบริการ ประทับใจในการบริการของบริษัทเอ็นซีฮอติเคิลตี้ทัวร์ สามารถให้รายละเอียดของสถานศึกษาดูงานได้ดีมาก

ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ การพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ซึ่งทำให้สื่อสารกับคนศรีลังกาได้ ต้องอาศัยไกด์ตลอด

ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ต้องส่งเสริมให้บุคลากรของห้องเรียนวัดพระแก้ว เชียงรายได้ศึกษาดูงานให้มาก ๆ

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

ลงชื่อ

ผู้รายงาน

(พระครูวิมลศิลปกิจ)

(พระมหาบุญเหลือ เสสบุญโญ)

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕

ภาคผนวก

ภาพประกอบการรายงาน
 สรุปรโครงการพัฒนาบุคลากร
 กิจกรรม “ศึกษาดูงานพระพุทธศาสนาในประเทศศรีลังกา” ปีงบประมาณ ๒๕๕๕
 ระหว่างวันที่ ๑๑-๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ณ เมืองโปโลนนารูวะ เมืองหลวงแห่งที่ ๒

ณ วัดอิสฺรุมนี เมืองอนูราธปุระ เมืองหลวงแห่งที่ ๑

ณ สถานที่ประดิษฐานพระเขี้ยวแก้ว วัดวิฆฺฐะทาเก

ณ วัดกัลยาณี เมืองโคลัมโบ เมืองหลวงปัจจุบัน

ชาวพุทธศรีลังกา ณ วัดกัลยาณี เมืองโคลัมโบ

ณ หน้าหอพระเขี้ยวแก้ว เมืองแคนดี เมืองหลวงแห่งที่ ๓

อนุสาวรีย์พระอุปาสีเถระ

หอพระเขี้ยวแก้ว เมืองโปโลนนารูวะ

วรรณกรรมคำจ้อย
ศึกษาดูงานพระพุทธศาสนาประเทศศรีลังกา
ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

พนมกัร ตั้งเหนือเทศเกล้า ไหว้สาท่านเจ้า ครูบาอาจารย์ ตัวข้าหม่อนน้อย จักขอไขชาน การไปดูงาน ศรีลังกา แห่งห้อง เพื่อเตือนความจำ จึงบันทึกแต่งหย้อย เป็นกลอนคำขอ เนอครับ

ได้รับเมตตา จากพระธรรมราชานุวัตร เจ้าคณะภาคหกหัน เนอนาย พระเดชพระคุณ ท่านตั้งใจหมาย ทือสงฆ์เชียงราย วิสัยทัศน์กว้าง ท่านทำโครงการ นำสงฆ์เอกอ้าง ไปศึกษาดูงาน ครั้งนี้ พระเดชพระคุณฯ ได้นำบังจี้ (ซี้) ขอ อบจ.หัน เนอเฮา ตั้งท่านนายกฯ และสมาชิกเขา ต่างยกมือเอา อุดหนุนงบ ทือ จึงเป็นที่มา ของการ หยัดหยื้อ เมืองลังกาเนอ ฟีน้อง โดยกำหนดการ เดินทางแซ่ซ้อง ทกว่าอัน เนอนาย ตั้งแต่สิบเอ็ด มีนาเป็นหมาย ถึงสิบหกเนอนาย ปีห้าห้าห้าอัน มีคณะสงฆ์สี่สิบเก้าหัน ไปร่วมดูงานครั้งนี้ ไวยาวจักร ญาติโยมปลี่ ไปตวยแถมหัน สี่คน เมื่อรวมตั้งหมตตั้งโยมตั้งสงฆ์ ห้าสิบสามรูป/คน ต่างพร้อมร่วมด้วย ใช้บริการ พ่อใบหน้าสัวย “เอ็นซีฮอลิเดย์ทัวร์” ครับ มี “คุณสุจินต์ อ่อนหนู” แต่ตักเป็นผู้รับจ้างดูแล การไปครั้งนี้บับนบ่แพ ตาม โปรแกรมแก สุจินต์ว่าอัน พระเดชพระคุณ เจ้าคณะภาคหกหัน เป็นผู้นำทาง คุมทัพ หลวงพ่อจังหวัด เป็นรองแต่ตัก พระรัตนมุณีหันแถมตวย ได้กำหนดนัดกลับวันซื้อหวย เพื่อจะได้รวยเหมือนกันทั่วหน้า และออกเดินทางวันอาทิตย์เนอเช้า สิบเอ็ดมีนาแม่ันตัด เวลาแปดโมง ถึงสนามบินครับ แม่ฟ้าหลวงหัน เชียงราย ซึ่งการตั้งหมต ทัวร์ได้นัดหมาย ประชุมแจ่งไป ก่อนหน้าแล้วหัน วันที่ ๑๑ แปดโมงว่าอัน ต่างก็เดินทางลึกลับ ไปถึงก่อนไผ ช้าน้อยเนอครับ มีคุณป้อมถ้า คอยรอ มีผู้ช่วยพร้อม อาจารย์เกษมหนอ นำข้าวกล่องรอ ถวายแจกยื่นทือ มีแผนอาจารย์เกษม คอยหยื้อ ท่านเป็นเจ้ามือ ถวายครับ

ต่างรูปต่างองค์ ก็มาลึกลับ รายงานตัวหันรับใบ พระครูสถิตฯ เวียงแก่นเกิดฉาย พระครูวิมลฯ ายย เชียงคานแถมหัน หลวงพ่อบวรฯ เชียงของว่าอัน ก็มาถึงไวย แต่เจ้า พระครูปัญญาฯ ปาดาลใต้เล่า ก็มาร่วมด้วย สามองค์ มีพระครูสิริสันตยากรตัน หลวงพ่อวิมลฯ พระเนตรแถมเข้า

ส่วนอำเภอเมือง ต่างก็เรียงหน้าทยอยเข้ามา แต่ตัก พระครูอุปถัมภ์ฯ ปงสนุกเนอครับ มหาบุญเหลือหัน ตวยมา มีท่านจาร์ส ก็ตวยมาหนา นำสิ่งของมา มากมายว่าอัน หลวงพ่อสาทรปรีดิ์กิจหัน ก็ติดตวยมา สมทบ พระครูสิริฯ รองเมืองเคารพ วัดศรีเกิดหัน แถมนอ พระครูสุวิทย์ฯ พระนอนนันทนอ ท่านบรีรอ พร้อมไปแล้วเข้า พระครูสาทรวรธรรม เอกอ้า มาที่ลูนหลังเนอ พระครูวิจิตรฯ สันทรายใหม่เอ้อเทอ ก็ยังมาหล้าเนอนาย พระครูพิณิตฯ สันมะนะเงินหลาย พร้อมทั้งจะไปศรีลังกาแล้วเข้า ท่านสันทราย หลวง ก็มาก่อนหน้า คือพระณัฐวุฒิ เนอฟีน้อง ท่านพระครูตอย มิ่งเมืองจ้างฮ้อง จ้าง มูบว่าอัน มาเร็วจอ.เมืองนั้น ฟังมาเป็นเกลียว ประมาท หน้อยเดียว อาจตกเครื่องได้ พระครูสุธีวรกิจใส่ ก็นำเครื่องครัวพร้อมครับ ตั้งของต้นตัว ของเจ้านายแต่ตัก มาโหลดเข้าห้องเครื่องบิน พระครูบัณฑิต หนองเป็ด ถวิลไปรอดตัวบินที่กรุงเทพหัน

ส่วนโขนตางเหนือ แม่สายว่าอัน ท่านรองอดุลฯ มาเจ้า มีตั้งเลขาฯท่านปรีชา แถมเล่า ธวัชชัยหัน แถมตวย ท่านชลายุทธ์ ตอยเวา คนสวย ภูวไนยตวย มาจายังไบ้ พระครูสันยาว ห้วยไคร้ แต่ใส่ก็ตำตวยมา แต่ตัก อำเภอเชียงแสน แถนสามเหลี่ยมครับ มาตวยกันหัน สองคน พระครูป่าสักน้อย บ่ได้หายหน พระครูพิศาลฯหน้ามน เลขาฯ ปากกล้า พระครูวิศาลธรรมสถิต เนอเช้า วัดแม่เงิน เนอฟีน้อง อำเภอแม่จัน ไปกันตองก้อง สามรูปว่าอัน เนอนาย มาตวยกันพร้อม รถเดียวตั้งหมาย ประหยัดเงินไทย

น้ำมันแพงว่าอัน หลวงพ่ออุบลัมภวรรจารย์ หลวงพ่อวิสาละบุญสถิตแถมเนื้อ หลวงพ่อศุกิจจา สันกองเอื้อ
อเทื้อ ตึงสามมหาลัยปายลูน

อำเภอเทิงนั้น ก็บ่หายสูญ มีสามรูปบุญ ได้ไปตวยหั้น พระครูหัวดง พระครูสถิตาว่าอี ที่ น
จ.เทิง แถมครึบ พระครูอุดมคณาภิรักษ์ พระครูหนองช่วงหั้นแถมองค์ ชื่อพระครูมานิตกิตติสารต้น
รวมสามรูปองค์ เมืองเทิงที่หั้น อำเภอเวียงชัย สองรูปว่าอัน มีท่าน จอ.เนอครึบ หลวงพ่อพระครูรัตนชัย
คุณแต่ตัก กับตัวข้าหน้อยแถมองค์ อำเภอพานนั้นก็สององค์สงฆ์ สุนทรวิริกิจองค์ วัดปากว่าวหั้น แถม
องค์นั้นหนอ แม้อ้อในว่าอันพระครูอุดมฯ ปือกครึบ

ป่าแดด ดอยหลวง เชียงรุ่งแต่ตัก แม่สรวยแถมหั้น เนอเฮา อำเภอละหนึ่งครึบ พ่อบัวคิงเหลา
จ.เนอเฮา ไปตวยว่าอัน แม่ลาวแถมหนอไปสองรูปหั้น มีท่าน จอ.แมนตัด กับท่านเลขฯ เด่นชัยแต่ตัก
ได้รับสิทธิ์ที่อ่วมทาง เวียงป่าเป้านั้นก็บ่หมองหมาง ที่ร่วมเดินทางมีสองรูปหั้น มีหลวงพ่อรองนิวิฐฯ ว่า
อัน และท่านชูศักดิ์ เนอท่านครึบ

คณะพระสงฆ์สี่สิบเก้าแมนตัด ได้มาพร้อมหน้ากู่องค์ ส่วนคฤหัสถ์ บริการสงฆ์ ต่างก็มาตรงช่วย
ยกของหื้อ อาจารย์โชคชัย มากอยหยึดหยื่อ ช่วยคุณป้อมท้าว เชื้อพระ สล่าสมพล ก็ปลัดละ ช่วยหยิบ
ยั้นหื้อข้าวเพล อาจารย์ต๋อยนั้น ท่านก็ช่วยเข็น ยกอาหารเพล ตวยส่งยั้นหื้อ เก้าโมงปล่าย ๆ บ่ได้ด้าน
คือ ก็ปากันไปห้องพัก เพื่อรอเวลา เครื่องออกแต่ตัก สิบโมงชาวหั้นเนอเฮา ที่สนามบินนั้น ห้องวีไอพี
เขา มีสองห้องเฮา เขาหื้อพักหั้น แต่มีบางองค์บางต้นว่าอัน ไปแลกสตางค์อยู่ครึบ แต่บางรูปต้น ก็เกาะ
ข้าวแต่ตัก เพราะบ่ได้กินข้าวมา พ่องก็ยัดยู่ใส่ถุงใบหนา กลั้วกลืนออกมา ราบกวนข้าวบ้าน สิบ
โมงปล่าย ๆ เขาฮ้องปากต้าน หื้อไปเชื้อคินเนอครึบ เอ็กเซอร์กระเป่า ถูยามแต่ตัก ตึงตัวคนด้วย
แถมเฮา บางรูปมีชิปที่ติดกระเป่า เครื่องดั่งเลยเฮา ตืดๆ เนอข้า แล้วขึ้นเครื่องบิน ที่จอตรอถ่า เพื่อรอ
เวลาออกครึบ เทียวบินนี้หนอ มีคนมากนั้ก เต็มหมดทั่วตัว ลำบิน ขณะรอนั้น บางรูปก็กิน กับข้าวมือ
เพล ที่ตวยหั้น ท่านรองแม่สาย บอกเมาะว่าอัน ขอเชิญลงจามพ่อเตอะ นั่งกินนั่งกิน อิงเบาะเต็ก
เมือะ บ่อเจ้าอัน กำไค แต่บางรูปนั้นอู้จำปราศัย ไปตามสไตล์ ของคนซื่อ แต่บางท่านหนา แบ่งหน้าจุ่ม
อ่านหนังสือพิมพ์แต่ตัก สิบโมงสามสิบเครื่องออกเนอครึบ ขยับจากห้องเจียงฮาย เห็นขึ้นสู่ฟ้า ไปสู่
เป้าหมาย กรุงเทของไทย สุวรรณภูมิว่าอัน

หมอกควันก็หลาย มีดกุ่มว่าอัน กว่าเครื่องจะบินผ่านป็น แสบหูแสบตา ฝ้าฟางเหลือล้น เมื่อ
พ่อข้าง ๆ เครื่องบิน กว่าจะผ่านป็น เมื่อเครื่องไผผิน เห็นขึ้นจากดิน สามหมื่นพิตว่าอัน เมื่อเครื่องเห็น
หาวได้ระดับหั้น ก็ฉั่นกันเนอพี่น้อง หันเมฆฝ้าขาวแนวยาวซับซ้อน เป็นกลุ่มเป็นก้อนงดงาม บางกลุ่ม
คล้ายเพชร มณีโป่งขาม บางกลุ่มสีคราม ดั่งทะเลกว้าง บางกลุ่มสดใสดั่งเทพเสกสร้าง เป็นเหมือนวิมาน
อยู่ฟ้า ได้เหาะได้เหิน บ่เมินเนิ่นจำ หนึ่งชั่วโมงหั้นเนอนาย สิบเอ็ดโมงสิบก็ถึงจุดหมาย เครื่องเทียบลงใน
สุวรรณภูมิเนอข้า

เมื่อรับกระเป่า แล้วไปรอถ่า จินสามหั้นนาพี่น้อง เป็นห้องพักสงฆ์เขาเตรียมไว้พร้อม เอากระเป่า
ฝากหั้นวางตำ ทัวร์นัดแถมครั้ง สิบโมงหนาหนา สามสิบแถมกานาที่ว่าอัน ต่างมีเวลาสี่ชั่วโมงหั้น นิมนต์แอ้ว
เดินเตอะเนอ พ่องหาซื้อของ พ่อเดินเอื้อเทื้อ พ่องเซาะสอดเล่นบ่ตาย พ่องแลกเงินไว้ ใจสอยมากหลาย
พ่องก็ออกไปซื้รถไฟฟ้าเล่น บางรูปบางองค์ก็เกิดตื่นเต้น ถ่ายรูปเก็บไปไว้ครึบ

บ่ายสี่โมงปล่าย ทัวร์มาตามนัด แจกพาสาฯ คินหื้อทุกองค์ ส่วนสัมภาระต่างวางใจปล่าง หื้อทัวร์นำ
ลงโหลดใต้เครื่องหื้อ เขาบริการบริหารหยื่อหยื่อ บ่หื้อขาดนอท่านครึบ เมื่อพร้อมแล้วหนอก็เชื้อคินแต่ตัก
ไปตามช่อง หน้อยตรวจคน ผ่านด่านสะแต้ม ก่อนเหาะเหินหน แล้วหื้อทุกคนไป ดิหกที่หั้น สิบแปดห้า
ศูนย์ขึ้นเครื่องว่าอัน แต่เครื่องเรทไปเล็กน่อย เกือบทุ่มถึงหนา บ่ได้กลาดก้อย จึงขึ้นเครื่องได้เนอเฮา การ
ขึ้นเครื่องนั้น ตามประเพณีเขา หื้อพระสงฆ์เฮาขึ้นก่อนเนอข้า

ขณะรอกัน ก่อนเครื่องเดินหน้า เกิดเหตุดับปล้นแก่พระ ระเบิดตกกลาง เครื่องบินดังปะ เหม็นเต็มเครื่องหันเนอนาย ต้องอุ้มตุ้มปีกหกไปที่หมาย สุขภาพในเครื่องบินแห่งห้อง หันท่าน จอ .เวียงแก่นมือป้อง ยกปิดสุดตั้งแต่ตึก ต้องเตือนร้อนถึงคุณป้อมท้าวศรีบ ต้องมาอยู่เฝ้าดูแล มาปิดกวาดเจ็ด ละครัดถัดแหหาผ้าหื้อแก่ ผัดเปลี่ยนผืนผ้า เกือบ ๑ ชั่วโมง พี่น้องแม่ป่า ที่ท่านอยู่ในห้องน้ำ ส่วนท่านพระครูอุตมาฯ ปีกอนนั้น ถอดจีวรหื้อช่วยไป

ในขณะนั้น แอร์ดำผิวใส เอาปานะไปถวายยื่นหื้อ ต่างรูปต่างองค์ปักจื่อก็้อ ต่างก็ลงมือแต่ตึก นมยูเอชที เนยแข็ง แยมคาร์บ ฝรั่งหน่วยหน่วย ๒ อัน มีน้ำส้มกิน น้ำจิ้มหมูหัน อย่างละสองอัน อยู่ในถาดน้อย บางรูปนั้นนามมีใจใฝ่ห้อย อยากรักกาแพแต่ตึก แต่บ่จำงถาม ยกถ้อยงัก ๆ คนเสิร์ฟหื้อสักที เพราะเขาบ่รู้ ความต้องการดีหลี วกเวียนหลายที จึงได้กินว่าอัน บางรูปนั้นหนา ก็นกาแพที่หั้น ใส่พริกไทยตวยเนอคาร์บ คงจะเผ็ดขม ประหลาดแต่ตึก ได้หั้นหมดเสี้ยงแต่นา

ส่วนตัวข้าน้อย เผลอหลับไปหนา พอตื่นขึ้นมา เครื่องลงต่ำได้ หันนาฬิกา บ้านเขานั้นใส่ สามทุ่มปลายเนอท่านศรีบ สนามบินนี้หนา บานากาเนแต่ตึก อินเตอร์เนชั่นแนลหั้นเนอนาย ลงเครื่องบินแล้วเดินสู่เป้าหมาย ตม.เวียงราย ก็แยกย้ายกันเข้า เพื่อกระทำการ ตามกฎแบบเป้า แห่งการเข้าเมืองแต่ตึก เมื่อเรียบริ้อยกัน ก็เดินลึกลับ ไปที่กระเป่าหั้นลงมา หันผู้นำทัพ ธรรมยาตรา พระธรรมราชาวัตรรอหั้น ท่านหื้อยกของ แยกกันว่าอัน แบ่งเป็นสองคันแม่ันตัด สีฟ้าขาวหก ชมพูขาวเจ็ดศรีบ แล้วหื้อเจ้าของหั้นมากอย สีฟ้าบอกครบ แล้วยกถดถอย ใส่รถเข็นคอยสีชมพูอยู่หั้น สีชมพูหนอขาดหนึ่งว่าอัน ของท่านณัฐวุฒิเนอท่านศรีบ ผ่อหั้นเจ้าของหน้าบ่งามแต่ตึก เหมือนจะบ่ให้เนอเฮา สะพาน วกลิ้ม จันหมดกระเป่า ก็บ่หั้นเงากระเป่าว่าอัน ตัวคุณสุจินต์ รั้นไปบอกหั้น หื้อสายการบินตรวจเช็ค ตามเลขทะเบียน ที่ได้เต็กเม็กติดตัวบินน้อยหั้นมา เป็นว่าตักค้างอยู่เมืองไทยป็นหนา เขาสิมส่งมา ตกเครื่องเนอข้า พอดีว่าเขา มีเที่ยวบินหน้า มาลงล้งก่าแห่งนี้ แลมีสี่ชั่วโมง หื้อไปรอจี่ (ซี) แล้วรับที่หั้นที่เดิม

เมื่อได้ความชัด บ่ขัดบ่เงิน เจ้าของจึงเดินยิ้มออกมาได้ ขณะรอก่ากระเป่านั้นใส่ มีอุบัติเหตุตวยเนอคาร์บ มีคนผู้ยิง เข็นรถมาทับ สันน่องห้อย ๆ สองราย เขาชนทับแล้ว ก็ยู่หนีหาย เข็นรถหนีไปปล่อยเลียดย้อยหั้น ท่านแรกนั้นหนา ครูบาเขตชั้น ศรีเกิดเชียงรายเนอคาร์บ ส่วนรายที่สอง พระเนตรแม่ันตัด ขุนตาลแห่งห้อง แคนดิน ผู้ยิงคนนี้ หยิงมาใจหั้น หั้นพระองค์จริง รถตั้งเลยข้า คงเป็นศัตถู เมื่อจาดีก่อนหน้า ปะจน (ชน) เลยคราวนี้ บ่ตันหลบหนอ บ่ได้หลีกลี่ บ่หนักว่าเหตุอื่น จะมี แต่สิมถามศรีบ ว่าแขกหรือฝรั่งดีหลี เตือดร้อนคนดี คุณโยมป่าป้อม ต้องใส่ยาแผล ปิดพาสเตอร์ป้อง กลัวบาดทะยักนอพี่น้องแล้วเข้าไฮเติล ที่เตรียมไว้พร้อม เจ้ทวิงบลูหั้น เนนนาย

ท้าวแจกห้องพัก ตามที่จัดหมาย ถ้าจะแรกราย หื้อสับกันหั้น ห้องนอนโอโถง ใหญ่โตห้องกว้าง ต่างก็หลับนอน เด็ก (ตึก) แล้ว วันนั้นนั้นหนา พอร่าร่างแล้ว ขอพักหยุดหั้นเชานอน พอแจ้งรุ่งเจ้า ตีห้ากริ่งนอน ที่ข้างหัวนอน ปลูกลูกเนอข้า หื้ออาบน้ำกัน แปรงพันล้างหน้า เก็บกระเป่ามาเรียบริ้อย หกโมงอาหาร อย่าได้กลาดกล้อย ที่รูม ฟุดหั้นโรงแรม ฉันทันเสร็จแล้ว มีรายการแถม ถ่ายรูปที่แคมทะเลน้ำกว้าง เพราะที่พักหนอ มีหาดข้าง ๆ เป็นหาดทรายงามแต่ตึก พระเดชพระคุณพระธรรมราชาวัตร และพระเทพฯ เจ้าครูบา ได้นำคณะตั้งหมดนั้นหนา ถอดหุ่นก่ายา ไปอวดตางบ้าน ทะเลเขียวใส ผืนน้ำแผ่กว้าง ครั้นลมซัดมาบัง ๆ หันนกหันก่า ถลาเล่นน้ำ ยามเจ้าเจ้าหั้น สวยดี หั้นเรือลำน้อย ลอยลำดีหลี ที่กลางนที ทะเลน้ำกว้าง กำล้งขยัน ขับเรือเข้าข้าง เอาปล่ามาวาง ขายศรีบ เป็นเรือหาปล่า ชาวเลแต่ตึก เป็นอาชีพนัน ชาวเล

เจ็ดโมงกันแล้ว ก็ได้หั้นเห ออกจากทะเล ขึ้นรถเนอข้า จะไปเมืองหลวง แห่งสองเอกอ้า ชมความเป็นมาก่อนนั้น คือเมืองโปโลนนารูวะนั้น อายุบ่ได้หลายพัน ระหว่างตางนั้นได้ฮู้ได้หั้น หลายสิ่งหลายอัน ชีวิตชาวบ้าน ออกจากโรงแรมตวยถนกว้าง เลอะชายทะเลหาดศรีบ หันสกฤณา หลายหมู่แต่ตึก ถลา

ลมเล่น ดูกาม นกยาง แอนฟ้า มีมากหลากหลาย เรือหน้อยพุพัง ก็มีมากกว้าง หันฝูงหมู่คน ขายปลาตามข้าง เป็นกาด หน้อย ๆ อิมตาง รถปลาเลี้ยวลัด ผ่าเมืองเข้ากลาง ออกนิคมโบนาม ไปโปโลนนารูวะหัน ได้ฮู้ได้หัน ธรรมชาติเสกสร้าง ต่อมสองข้างตาง เเด่นซัด ผ่อบ้านหันเมือง เหมือนเฮาแต่ตัก สมัยก่อนก็เดิมออน

หันคนลื้อลับ ต่างก็เตียวจรั ลูกจากที่นอน หากินว่าอัน พวกราชการ ก็ออกจากบ้าน ไปที่ทำงาน ลื้อลับ เด็กน้อยตั้งหลาย แต่งตั้งงามครับ ใส่ชุดขาวหัน เปิงปาว ส่วนพวกคนค้า ก็ขายของเขา คนซื้อเรียงยาว เข้าแถวว่าอัน คนหนุ่มคนสาววัยรุ่นที่หัน ไปวิทยาลัยกันครับ ไกด์บอกบรรยายฮือฟังแต่ตัก การศึกษาหัน เขาตี สองข้างตางนั้น สวยงามดีหลี ป่าไม้มากมี หลากพันธุ์เนอเข้า ไม้ดูไม้ยาง ไม้เคียนมาก หน้า ไม้ค่าไม้ยงมีนิก หมากปิว หมากแดง หมากขามป้อมยัก หมากขามป้อมหน้อย ก็มี ไม้หนุน ไม้หว้า ต้นไทร ต้นศรี ทุเรียนก็มี ปลูกขายเป็นถ้อย ต้นใหญ่ต้นหลวง เขียวงามอ้อยหรือย ผ่อแล้วรีนรม เนอครับ หันสระบัวขาว ในบึงมากนิก บุญทริกหัน เต็มบึง หลวงพ่อจังหวัด อธิบายถึง บัวขาวในบึง ฮือไกด์ตัวป้อม ฮือหายสงสัย ในเสียงอ่านก้อง ของทอนางมณีโท เนอครับ ระหว่างตางไป ได้แวะหยุดพัก ที่คอมฟอร์ทหัน อิมตาง บาดาก้า ครับ จุดพักเก็งกลาง ปรดทุกซ์ปล่อยวาง ฮือเบาเหยยหน้อย ห้องน้ำมีสอง คนรอเป็นถ้อย ฟ่องอัดเหลือทอนแต่ตัก ขอเข้าก่อนหนอ จะออกแล้วครับ กลัวหยุดเปียะผ้า ผีนงาม พวกกลัวประวัติ ซ้ำสองซ้ำสาม จึงได้หลีกทาง ฮือเข้าก่อนได้ ณะรอกัน เดินผ่อตามใกล้ มีของขายตวยมากนิก ได้ถ้อยได้ถาม ได้เอิ้นปากตัก ฮาว มัช ว่าอัน เนอเฮา แต่แปงแต่ๆ ของขายของเขา บางอย่างบ้านเฮา ถูกกว่ายั้งใบ้ ปรดทุกซ์แล้วหนอ รถก็ออกได้ ไปตัมบุลลาเนอครับ ไปฉินอาหาร เพลกันแต่ตัก ก่อนจักกราบไหว้ วันตา

สิบเอ็ดโมงเป๊ะ ถึงร้านอาหารหนา คุณมลไปตา จัดแจ้งไว้ถ้า โต๊ะใดนั่งเต็ม ลงมือเนอเข้า บต้องนั่งรอแต่ตักแซนดาตียา ชื่อร้านเขาครับ ที่ไปกินข้าวยามตอน ฉันเสร็จกันแล้ว ก็ออกสะหลอน ไปไหว้ขอปอนองค์พระใหญ่หัน นมัสการ “อูกนะ” ว่าอัน เป็นพระยีนองค์ ใหญ่ล้ำ สลักหน้าผา ปมีหยัก้า ยินลอยองค์หัน เเด่นงาม ได้ไหว้กราบพระ นมัสการ สวดมนต์ฮือทาน ปูจากกราบไหว้ เทียนจุดบูชา อธิษฐานได้ ฮือสมมะโนในใฝ่มัก ฮือหายโรคภัย ทุกซ์จัน แต่ตัก มีโชคลาภหัน เนอนาย พุทธรูปนี้ มีดอกบัวผาย รองรับเรียงรายใต้บาทที่หัน ปางประทานปอน ให้สมใฝ้อ้าง ผาณะนาเอาเตอะเนอ ตึงทรัพย์สิ่งของ เงินทองป่าเลื้อ สุขศรียั้งหัน แต่ณา

ตัวข้าหน้อยนั้น ได้แจกเทียนหนา ฮือสงฆ์บูชา ศรีทธาฝากฮือ แล้วอธิษฐาน บัดักจื้อกือ ฮือญาติโยมมวลหมู่มิตร ฮือป็นทุกซัง โรคภัยหายมิต มีสุขทั่วหน้า กูคน สัพพะสัตตา ที่ต่ายหายหน กัดังจิตตลให้เขาตวยหัน ฮือได้สุขสันต์ สำราญว่าอัน สู่สุดติเนอทั่วภพ อย่างจงเวรกรรม ซึ่งกันแต่ตัก สร้างกรรมดีหัน แต่ณา เมื่อได้กราบบน เคารพไหว้สา แล้วก็ออกมา ไปต่อตางหน้า ซึ่งตามโปรแกรมทัวร์นั้นเนอเข้า จะไปโปโลนนารูวะ เมืองแห่งที่สอง ซึ่งใกล้อาละ หนึ่งชั่วโมงหัน เนอนาย

ระหว่างตางนั้น โต้งนามากหลาย ป่าไม้เรียงราย เขียวงามบอดใบ้ ต่างรูปตางองค์ ต่างคนต่างได้พักผ่อนกายา เนอครับ คุณป้อมขอตัว ยั้งฮือแต่ตัก ฮือพักผ่อนหัน เนอเฮา บ่ายสี่โมงครับ รถทัวร์ที่เหมา ก็ปาหมู่เฮา ถึงจุดหมายหัน “วิภูททาเก” โปโลนนารูวะว่าอัน สถานที่เดิม เก้าครับ เป็นถิ่นสถานพระเขี้ยวแก้วพัก เมื่อก่อนที่หัน นั้นนา ก่อนสักการะ เคารพไหว้สา ถ่ายรูปก่อนนา เพราะมาพร้อมเสียง แล้วปล่อยฮือกัน ไหว้สาเลี่ยนเกลี้ยง ซึ่งมีอยู่หัน รวมสิบสองวัด ตั้งอยู่เรียงราย เป็นจุด ๆ ครับ ตามแต่จะไหว้เตอะเนอ ตางรูปตางพร้อม บ่ผิดบ่อเปลอ ไหว้ทุกที่เนอ ที่อยู่ที่หัน แต่แดดฮ้อนหนอ บ่หยุดบักัน จันเทือย้อยปังพิกๆ บางรูปจะใจขึ้นรถบิกๆ ไปนั่งที่หัน แอร์เย็น ส่วนตัวข้าหน้อย เหม็นเทือกก็เหม็น ปมีผ้าเย็น เช็ดถูออกได้ แต่ก่อนจะถอน ขึ้นรถนั้นใส่ ได้แวะวันทา ธาตุครับ ร่วมสหายธรรม พระครูวิสาลาฯ แต่ตัก พระครูวิมลฯ แถมหัน เขียงคาน คนก็แ้วแต่ มากล้นสถาน แต่เขาตูกาน เก้าแก้วว่าอัน แต่คณะเฮา มาไหว้สาหัน มั่นผิดผกกัน ตัดนี้ จากนั้นก็ไปปลอบหลีกลี่ ที่ศักดิ์สิทธิ์หัน แถมองค์

พระอัฐารศ สง่าเฉิดโฉม สันนิษฐานคง เป็นต้นแบบหั้น ของสุโขทัย สยามว่าอัน ทำวัตรสวดมนต์ร่วมกันที่หั้น หื้อเทวดาสารุ พระเดชพระคุณได้นำทำนุ บำรุงที่หั้นเนอนาย ชื่อสถานนั้น “ลึงกำดิลก” เป็นหมาย เขาเขียนบรรยายไว้ต่างเข้าหั้น แล้วเดินชมสวน โบราณว่าอัน จนผดออกปไปเหนือครับ ไป “วิหารกัล อุตาราม” แต่ตัก พุทธสถานหั้น โบราณ พระหินแกรนิต ติดดอยสถาน ลอยองค์ดงาม ส่องค์เรียงหั้น องค์แรกนั้นหนา ปางสมาธิว่าอัน ส่วนองค์ที่สอง องค์น้อยแต่ไซร์ ปิดทองคำหั้น เนอนาย เขาจึ่งล้อมไว้ ใส่กรงเป็นหมาย ซ้ายพระนารายณ์ ขวาพระพรหมอยู่เฝ้า ส่วนองค์ที่สาม ถัดไปนั้นเจ้า ปางรำพึงเนอแมนตัก ส่วนองค์สี่หนอ ไสยาสันเนอครับ ยาวสิบสี่เมตรหั้น เป็นแดน เป็นมรดก ที่เขาหวงแหน หื้อเป็นดินแดนศักดิ์ที่หั้น ได้กราบไหว้สา วันตาทั่วด้าน ตามแต่ไผ่นกราบนบ แล้วถ่ายรูปกัน ด้วยความเคารพ ตามแต่ใจเอื้อ อยากทำ ฟ่องไหว้นอบน้อม ฟ่องก็หยุบก้ำ ฟ่องเด็กเมือะคล่า แกรนิตหินกล่า จบแอแล้วหนอ พ่อบัวจ้ออำ ทัวร์ก็ปาไปที่พัก อยู่ฮิมทะเล ชื่อ เดอะเดียปาร์ค เป็นรีสอร์ตกว้างเนอเฮา ฉั่นน้ำปานะที่โรงแรมเขา แล้วก็รับเอา กุญแจเข้าห้อง ตัวข้าน้อยหนอ ได้อยู่ที่ห้อง เจ็ดศูนย์สี่เนอท่านครับ มีท่านพระครูเชียงคานแมนตัก มาอนร่วมห้อง แถมองค์ การแอ่วันนี้ จบตามประสงค์ พุ๊กนี้ก้อยลง แอ่วใหม่ ว่าอัน ซึ่งต้องศึกษา คุณานที่หั้น แถมสามสี่วัน แต่ตัก

สิบสามมีนา เข้ามาแล้วครับ ต้องลุกว้อันแต้นอ ตีห้าเสียงปลุก สัญญาณหวอ ๆ กริ่งดังปลุกหนอ หื้อลุกล้างหน้า หกโมงอาหารทัวร์ทำรอถ่า เจ็ดโมงออกมาแอ่วครับ เริ่มต้นไหว้สา โปธิ์ลึงกำแต่ตัก สวดมนต์กัก้อง ขอปอน ขึ้นสักการะ ฝาด่านเดียจวร ขึ้นไปขอปอนที่ฮิมใกล้ๆ แล้วก็ศึกษา ผ่อเหนือผ่อใต้ หั้นคนปุจามากนัก ถือดอกไม้ขาว จิวรแดงครับ มาถวยกราบไหว้ปุจา ฟ่องนั่งกราบนบ กลางทรายหั้นหนา ฟ่องก็ปุจาจตุกราบไหว้ เสียงสวดมนต์กัน ดังอยู่ใจๆ ตามรอบทิศทาง แต่ตัก คนหนุ่มคนสาว เด็กน้อยก็นัก ต่างมารกราบไหว้ปุจา เมื่อคณะพร้อม ก็เดินศึกษา ปราสาทโลหะนา ที่เหลือเสาดั้ง ฟิงโกด์บรรยาย กลางแดดส้างลั้ง อากาศฮ้อนแสงแต่ ๆ หั้นท่านบุญเหลือ แปงหน้าแป้ว คงฮ้อนยั้งไปเนอเฮา แล้วเดินไปนบ พระธาตุงค์ขาว สุวรรณมาริก แววาวเจดีย์คูบ้าน สองพันกว่าปี ที่เขาก่อสร้าง จึ่งถ่ายรูปบันไดก่อนนบ พวกนี้เวียนเทียน หนึ่งรอบโค่วครบ เพราะธาตุนใหญ่กว้างโอฬาร จุดเทียนรูปพร้อม แล่วอิฐฐาน หื้อสุขสำราญใจคลาภหลังเข้า ปีการศึกษาห้าห้าเนอเจ้า หื้อมีนิสัยเฮาห้าร้อย

เสร็จจากธาตุนขาว ก็กลากลาดกล้อย ไปภูปารามหั้นแถมนอ สถานที่บรรจุ รากขวัญแต่หนอ พ่อค้า แชรอขายดอกบัวหื้อ พระเดชพระคุณฯ นำสวดบ้อๆ ติงป่าระมีสิบตี๊ส แล่วไปฉั่นเพล ปาล์มการ์เด็นครับ สิบเอ็ดโมงกว่าหั้นเนอเฮา ก่อนเข้ารุมฟืด แวะห้องน้ำเขา ปล่อยทุกซ์ปล่อยเบา ก่อนจะฉั่นข้าว แต่ปัญหามีช่องฉั่นเนอเจ้า น้ำบ้ไหลลงลุ่มบั้น มันเอ่อในโถ เหม็นตีเหม็นตั้ง จนล้นออกหน้าย้อยลง เสร็จจากห้องน้ำต่างตั้งจิตจั้ง เตียวมุงตรงๆ ไปห้องฉั่นข้าว อาหารมีหลาย ข้าวเหนียวข้าวจ้าว น้ำพริกตาแดง แถมครับ อิมหน้าสำราญ ครบถ้วนแต่ตัก ก็เตียวแอ่วเล่นตามลาน เทียงเก็งก็พร้อมออกจากสถาน ที่การ์เด็นปาล์มไปแอ่วต่อเจ้า ไปไหว้ไปสา สถานที่เก้าเหง้า ถ้าที่พักเขา มหินทะ อิศูรมุณี วิหาริยะ เขาสิเกะริยะหั้นแถมตวยได้คารวะ พุทธะองค์สวย ได้ติดตามตวย ไหว้ธาตุนที่ตั้ง ผ่อพิพิธภัณฑ์ของเก้าที่หั้น รูปแกะหินงามแต่ตัก

จากอิศูรมุณี ไปศิรีจุนัด มะหินทะเลเจ้า ยอดตอย ซึ่งเทวนัมปิยะ ล่าสัตว์ปล่อย ไปปะพระตอยเหาะมาอยู่หั้น ชื่อพระมหินทะเถระว่าอัน จนเป็นตำนานเล่าไว้ พุทธศาสนา ปฐมาไซร์ ณ จุดที่หั้นเนอนายที่แอ่ววันนี้ ตามจี้จำหมาย ที่นี้เป็นรายสุดท้ายว่าอัน ทัวร์หื้อเวลาสี่โมงเย็นหั้น แล่วนิมนต์ไปขึ้นรถ ต่างรูปต่างเตียวขึ้นดอยบัดๆ ญาติโยมก็ขึ้น มากมาย ต่างไปไหว้พระ อยากได้บุญหลาย เสริม ป่าระมีไป หื้อมันแกกกล้า คณะพระสงฆ์ คนเตียวนำหน้า คือหลวงพ่พระธรรมราชาวัตร หลวงพ่จ้งหวัดพระเทพสิทธิ นายกครับ ก็ติดตามด้วยแถมนอ ท่านรองฯ รัตนมุณีแถมหนอ บ่หยุดบ่รอ เตียวไปตางหน้า แต่มีสององค์จะขอรอถ่า ที่ดินบันได ลุ่มบั้น คือท่าน จอ.เวียงชัยอะครั้น และ เวียงแก่นหั้น แถมองค์ เพราะท่านก็ดอกกล้วตักใจหลง โรคประจำตัวลง มันอิดหน้อยๆ จิงบอกไชซาน เอื้อนเอ้อยอ่อนอ้อย บอกก้อยๆ ไปลองเตือะ

มาตั้งเตื่อหนอ เอาบุญเด็กเมือะ ย่อมขึ้นไปได้แน่นอน แต่ในที่สุด เจ้าท่านตั้งสอง ก็ผดแน่นอนร่วมสวดมนต์ไหว้ พระเดชพระคุณฯ พระเทพฯท่านได้ นำพาสวดมนต์ไหว้พระ ตามที่หลวงพ่อธรรมฯ ท่านมอบภาระ ที่ลานธาตุกว้าง กลางทราย นั่งสมาธิ แล้วอุทิศแผ่ผาย กุศลหือไปแก่สัตว์ทัวหน้า ขณะนั้นหนอ ก็มีเมฆฝ้า มาบังตาวัน บ้ออัน

เป็นอัศจรรย์ เทวดาแซ่ซ้อง หือสงฆ์เจียงฮายเจ้า ได้บุญ ได้สักการะได้บุญเกือหนุณ สมกับลงทุนมานบ กราบไหว้ ด้วยปารมี มะหินตะเลใส อากาศเย็นดี ยิ่งนัก พระเดชพระคุณพระธรรม- ราชานุวัตร นำขึ้นธาตุเจ้าจิกคอย เวียนเทียนน้อมนบเคารพบ่ถอย บางท่านย่อนฮอย ชมวิวก่อนหัน หันพระเถรา ต่างก็มุงหมั้น ทดสอบกำลังพิบพิบ

บายสี่โมงตรง ตามที่ทัวร์นัด ก็พร้อมกันได้ด้วยดี ทัวร์ชมว่าเหน็ด ยอดเยี่ยมดีหลี รักษาเวลาดี บ่ผิดแผกบ้าง จากนั้นเดี่ยวจรั กลับคืนเมืองกว้าง ที่โปโลนนารูวะ เดอะเดียโฮเต็ล ที่พักปุ่นละ สองชั่วโมงกว่าหัน ถึงนอ ถึงโฮเต็ลแล้ว ห้าโมงเก็งหนอ ทัวร์หือพักรอ อาบน้ำคลายเส้น หนึ่งทุมปุ่นหนา ก่อยมา นั่งเล่น มาฉันทาแพ ปานะ ต่างรูปต่างองค์บ่ได้เงอะงะ หนึ่งทุมก็เข้าร่วมพล ฉันทาปานะ บ่ละหายหนหายไปส่องค์ บ่มาฉันทัน ส่วนท่านเจ้าคุณ รัตนมุนีว่าอัน ก็นัดประชุมกลุ่มน้อย เพื่อขอเมตตา หืองานเรียบร้อย ช่วยกันสรุบข้อคองาน ข้อมูลชะปะะ พระครูวิสาลาฯ ผู้ชำนาญงาน รองแม่จันออกหน้า พระครูวิมลฯ เวียงชัย แถมข้า พระครูสุวิทย์ฯ ตวย เนอครับ ด้านรูปภาพหนอ พระครูบัณชิตครับ พระครูโสภณหัน แถมองค์ ด้านการจ่ายทิบน้ำใจพระสงฆ์ เอาหือกลุ่มคน ที่บริการหือ มอบท่านอุเทน ดอยเวาหยัดหืออรร่วมกับโชคชัยช่วยก้า ส่วนงานเลขาฯ ตรวจสอบคัตนั้น หนานเกษมหัน ช่วยทำ สรุบงานนี้บ่ได้ซบจำ ขอเมตตาทำ ช่วยกันเนอข้า เพื่อเป็นหลักฐาน ต่อไปปลายหน้า หือ อบจ.เขาไว้ ต่างคนเต็มใจ จะยะหือไซร์ เป็นการร่วมด้วยยินดี การแ่อวันนี จบแล้วดีหลี สุขสวัสดิ ได้มีทัวหน้า หือพักผ่อนกัน ตามใจเตื่อะข้า อาบน้ำทายา เตื่อะเนื่อ

สิบสี่มิษา ผดมาเอ้อเทื่อ ทัวร์ก็ปลุกหือลูกมา ตีห้าเก็งนั้นกริ่งปลุกลูกหนา หกโมงเก็งนา หือไปฉันทันข้าว เจ็ดโมงเก็งหนอ ล้อหมุนเนอเจ้า ไปดัมบุลลา ถ้าพระ ระยะเวลาทาง จากโปโลนนารูวะ ไปดัมบุลล่าหันนั้นนอ เจ็ดสิบสองโลครับ โดยประมาณหนอ ระหว่างทางนอ ธรรมชาติมากใบ ป่าเขียวขจี ดินดีแต่ใส่ เศรษฐกิจพอเพียงแต่ๆ หันพีชสวนครัว บนฮัวแป้แ้ว รอบบ้านล้อมด้วยสวนครัว บ้านเฮือนที่พัก เขาทำตามตัว สร้างครอบสร้างครัว พอดีเนอข้า ส่วนไกด์คนทัวร์ พอบัวจ้อ้อ เขาบรรยายดีเลิศล้ำ บรรยายภาพรวม ลังก้าที่นั่น พร้อมเปรียบเทียบด้วยเมืองไทย เขาหือความฮู้ มากมายหลากหลาย ครบถ้วนความใน ลังก้าแห่งหือ แถมด้วยสยามประวัติก็ก้อง เขามาเล่าความ หือฮู้ บางจุดบางตอน พอบัวกลืนกือ ยังบ่เคยทราบได้เลยนอ ก็มาได้ฮู้ ครั้งนี้หนึหนอ นับเป็นบุญนอ ของตัวข้าหน้อย คนฮู้คนจำ กล่าวมาเป็นถ้อยชื่อคุณบ้อมเนอพี่น้อง ตัวบ้อมบ่อกต้อ วาจำอ่อนน้อม สมเป็นนักฮู้ตัวโยง เขาหือความคิด แก่คณะสงฆ์ บางรูปบางองค์ ก็ลื้อแห่เล่น นั่งรถชมวิว ทิวทัศน์ตามเส้น หันสองฝั่งทาง เขียวครึ้ม ทางเส้นนี้หนา เกยมาสองลี้ม ก็หันอย่างฮือ เนอเฮา แปะดโมงปลายแล้ว ตามเวลาเขา รถก็ปาเอา ถึงดัมบุลล่าถ้า เป็นถ้าพระห็น แกะสลักว่าอัน กษัตริย์วาลากัมบา สร้างไว้ เป็นมรดก ของโลกแต่ไซร์ มีอยู่ถ้าถ้า เรียงราย ถ้าที่หนึ่งนั้น พระนอนฝั่งผายความยาวเนอนาย สี่สิบเจ็ดฟุตว่าอัน ส่วนถ้าที่สอง พุทธรูปหัน ขนาดองค์จริง ประทับร้อยห้าสิบองค์ ยืนนั่งเนอครับ ไदनบกราบไว้วันตา ที่นอกจากนั้น มีภาพวาดตวยหนา เพดานหันกา ประวัติสิงหล ว่าอัน ประวัติศาสนา เหตุการณ์งานบ้าน ลวดลายพื้นเมืองชาวพุทธ ที่ว่าลายเมืองไทย เหนือตึงชุด คงเอาจากหนึไปทำ ได้เข้ากราบนบ ขึ้นจิตหนาหน้า เป็นแหล่งพุธัง ศิลาล้วนถ้วน คณะตึงหมด ได้ลดความฮ้วน ออกกำลังกาย แต่เจ้า หลวงพ่อพระธรรมฯ พระเทพฯ นั้นแล้ว ท่านเหยาะหยอกเล่นร่าเริง หันผู้นำทัพ อารมณ์สุขเสริญ คณะก็เพลิน รื่นเริงเนอเจ้า เมื่อกราบไหว้สา วันทากัมเกล้า ทำวัตรสวดมนต์ กันแล้ว คณะพระสงฆ์ พ่อร่าร้างแคว้ ก็ออกจากถ้ำ ลงมา เดินทางลัดเลาะ ไปตามไหล่ผา ที่เขา

สร้างมา ผดลงลุ่มไม้ อากาศเริ่มเย็น ป้ออปปใหม่ เตียวสบาย ๆ แต่ตึก แวะซื้อป้ายม หมาขามป้อมดอง ครบ เอาไปกินเล่นๆ กลางทาง เพื่อแော်หื้อครบ ทั่วทุกสถาน แวะพิพิธภัณฑ์ แฉมกำเนอ้ายย ฝ่อการจัด ก้าร ระบบติดป้าย การจัดกลุ่มงานในนั้น ฝ่อประเพณี ของตีเจ็องจัน ที่เขาจัดตั้งหื้อกอย แล้วไปขึ้นรถ ซึ่ง รอจะถอย เมื่อนับคนกอย ครบแล้วออกได้ ไปฉั้นเพลกัน ภัตตาคารใกล้ๆ “กิมานฮาลา” แม่นตัด ข้าวปล่า อาหารมือนั้นเนอครบ เป็นอาหารไทยนั้น เร็องรอง ขาหมูต้มซูป ยำปล่ากระปอง น้ำพริกฝักดอง กุนเชียง ทอดหั้น ซึ่งเอ็นซีเขา เอามาจากบ้าน คุณมณมาทำ รอไว้ ยำปล่ากระปอง อยู่วัดนั้นไซร์ บ่หยุบหยุบหีย้อ เหียเลย แต่มารวันนี้ ลำตีแต่เหย ไผว่าบ่เกย ฉันหมดฉันเลี้ยง หีย้อฝ่อโตะไต ก็หมดเลียนเกลี้ยง ฝีมือคุณมณ เขาครบ ฉันแล้วพักกัน สามสิบนาที่แต่ตึก ที่ริมสระหน้อยหั้นนา พองนอนเหยียดเท้า พองคู้เข้าหนา พอง ซ้อนสองนา เตียงปอจะลัม พักเขาเอาแสง เพิ่มพลังข้าวต้ม ที่ฉันกันมาเมื่อเจ้า

เที่ยงกึ่งแล้วหนา ก็ออกซ้าวๆ ไปขึ้นรถหั้นเดินทาง ตามจุดหมายนั้น เมืองหลวงแห่งสาม แฉนที่ ลือนามถิ่นพระเขี้ยวแก้ว ต่างรูปต่างองค์ มีใจฝ่องแผ้ว จะได้เข้าไปกราบรบ เมืองแฉนตีหนา ท่านที่เคารพ อยู่กลางหุบห้วยผาฉัน หนทางกิดเลี้ยว ดอยหล่นปีบกัน แบ่งบ้านผาฉัน บกั้วดินลัม รดถึงกลางทาง พัก ฉันน้ำส้ม เป็บซี โคล่าเนอ ตัดค้อง หั้นรถบ้านเขา มั่นยาวใหญ่ซึ่ง บนทางแคบหน้อยไปมา สองข้างทางนั้น เป็นห้วยหินผา ถ้าพลาดแล้วกา บ่เหลือเนอข้า ปายสองโมงปล่าย เจ็ทวิง เอกอ้า ก็นำหมู่เฮา ถึงครบ แฉนตีเมืองหลวง แห่งสามแต่ตึก แล้วไปกราบไหว้วันทา วัดอัคสิริยะ อรัญญะวาสิหนา เขาก้าล้งมุงหลังคา กุฎิอยู่หั้น วัดแห่งนี้หนอ เป็นวัดเก่าวั้น ที่พระอุบาลี กิดไว้ ได้แกโบสถ กลางแจ้ง นั้นไซร์ แล้วปากันไหว้ ปูจา สวดมนต์ทำวัตร พร้อมแผ่เมตตา ที่โบสถ์หั้นนา ก้อนออกจากหั้น พระเดชพระคุณฯ เจ็ญทำบุญว่า อั้น ตามใจไผมันเตอะครบ

แล้วไปไหว้สา พระอุบาลีแต่ตึก ที่วัดบุพผารามหั้น เนอนาย ซึ่งวัดแห่งนี้ สงฆ์ไทยหลากหลาย ได้ หล่อรูปไปตั้งไว้ที่หั้น เป็นอนุสรณ์ ร้าลิกว่าอั้น สยามวงศ์ไทย แต่ตึก พระเดชพระคุณ พระธรรม- ราชาณุ วัตร ก็เป็นหนึ่งในหั้น เต็นนา มีชื่อบันทิก ติดเป็นใบเถา ร่วมกับเถรา มหาเถรเจ้า “พระราชารัตนากร” เจ็ยง ฮายเก้าเหง้า สมัยเป็น จจ. แม่นตัด เป็นวัตรรองสอง จากอัคสิริยะครบ ฝ่ายคามาวสีหั้น เนอนาย ปินตุลานี้ จะได้ฝิ่งผาย เป็นหนึ่งเป็นนาย สับเปลี่ยนว่าอั้น ฝ่ายละสองปี ผลัดเปลี่ยนกันหั้น ไปตามธรรมเนียม เขา นั้น ซึ่งท่านเลขาฯ รองมหานายกา นั้น ท่านเปิดโบสถ์หื้อขึ้นไป หื้อไหว้กราบรบ สวดมนต์เสียงใส โห้วพัต ยศใน พระอุบาลีเนอข้า แล้วถ่ายรูปกัน กับพัตเอกอ้า หื้อเป็นสัญญามานี้ พระเดชพระคุณ ได้นากกล่าวจี้ ว่าพ่อ ร.๕ ได้มา มีภาพเด่นชัด ติดอยู่หั้นหนา นางสาวเสาวภา ฝ่องศรีแฉมหั้น จากนั้นคนทัวร์ก็ปาสอดตัน ไปสู่โรงแรมที่พัก

ชื่อโรงแรมควินส์ เก้าแก่แต่ตึก อายุร้อยหกสิบแปดปีหั้น เต็นนา ซึ่งคนอังกฤษ ได้สร้างไว้หนา ตั้ง หน้าพับปลา หอพระเขี้ยวแก้ว อาคารหลังเดิม กังมแော်แห้ว ต่างก็เก็บคร้ว เข้าพัก แล้วออกแော်กัน ตามใจไผ้มัก เพราะมีภาคอ้อมโฮเต็ล ต่างก็หาซื้อ สิ่งของจำเป็น ที่จะฝากแฉร ฝากโยมทางบ้าน พองเตียว ทางขวา อ้อมมาครอบด้าน พองอ้อมซ้ายไป เวียนวก พองเตียวลัดกลาง ฝ่าผดร้านนก ที่กลางกองหน้อย อิมทาง แต่ส่วนใหญ่ั้น ปได้ซื้อหยัง เพราะวากาตามัน บมีหื้อซื้อว่าอั้น บางกลุ่มนั้นหนา ซื้อดอกบัวหั้น มา ยืนรอแล้วครบ อ้อมดอกบัวขาว เร็งรายเป็นตีบ ที่ประตูเข้าหั้นนอ ถาดละสองร้อย รูปั้นนอ ถือดอกบัว รอ ถ่ายรูปกันเล่น นกาก็หลาย บินวนเป็นเส้น จะเข้าจับกองที่พัก เสียงนกเสียงก้า ร้อง-บินพิบพิบ เกาะ กิ่งไม้ห้อย เพื่อยบง เสียงสวดไพเราะ กิกก้องเสียงขลัง ก่อนจะเปิดยังหอพระเขี้ยวแก้ว หกโมงเย็นปล่าย เข้ามาแော်แห้ว เลขาบุพผารามมาครบ มาบริการ หื้อสงฆ์ไทยแต่ตึก นำไปกราบไหว้วันทา วิโอพีครบ คณะนี้หนา หลวงพ่อธรรมฯ ปาไปกราบรบไหว้ โดยคุณสุจินต์ บริษัททัวร์ได้ ประสานภายในเรียบร้อย

คนมาไหว้สา วันตาบ่น้อย จิน แฉก ฝรังหั้นก็มี อาเซียนกันก ยูโรปกัหลายตีหลิ คนล้งก้าก็มี เร็ง รายเป็นถ้อย ต่างมาไหว้สา จิตใจเป่งป้อย นับว่าเป็นบุญแต่ครบ การเก็บรักษา เขาตีแต่ตึก ใส่ครอบคอบ

หั้น หลายอัน นับได้เจ็ดจัน บ่หื้อไผ่หั้น กุญแจใส่ต้นสามจันว่าอัน โดยใส่กุญแจ จัน เจ็ด หก ห้า หั้น จันละ สามดอกอันแมนตัด ส่วนคนรักษากุญแจแต่ตึก มีสามท่านหั้นเนอนาย เป็นพระสังฆะ สองท่านเป็นหมาย คามาวสีหนึ่งราย อรัญญะวาสีหนึ่งหั้น คฤหัสถ์แถม ซึ่งเขาเลือกตั้ง หื้อเป็นตัวแทน ฟัน้อง ครอบควบนั้น หนา ทองคำล้อนๆ นับค่าบได้ แต่ขอ แต่ละปีนั้น พระสงฆ์เขาขอ สับเปลี่ยนเวรขอ ฝ่ายละสองปีว่าอัน สับเปลี่ยนเวียนหมุน ดูแลอยู่หั้น ตามกติกาตั้งไว้ การจะเปิดขอ ต้องมีเหตุไซ้ เป็นเหตุใหญ่หั้น เนอนาย บไซ้เปิดปิด ได้ตามเปิงใจ ต้องมีเหตุใน โลกาโลกกว้าง รือมีเหตุการณ์ระดับชาติเอกอ้าง จึงจะเปิดขอ ฟัน้อง โดยคนตั้งสาม ที่ถือกุญแจก้อง (ค้อง) ต้องมาพร้อมหน้า สามราย แล้วก็มอบอับ กุญแจตั้งหลาย หื้อ คนอยู่ในดูแลที่หั้น เป็นคนเปิดหนา แต่ห้ามมือถูกว่าอัน ต้องใช้ฝารองมือแต่ตึก แมแต่องค์จ้อม ร. ๕ ไทย ครับ ยังหุบบได้ เขอเฮา ข้อมูลตั้งหมด ไกด์ป้อมคิงเหลา บรรยายหื้อเฮา ได้ฟังเนอช้า ขณะเช้าแถว รอ คิวอยู่ถ้า ก้ออิฐฐานจิต พร้าพร้อม ได้อิฐฐาน หื้อญาติฟัน้อง และศรัทธาเจ้ากุงคน รวมตั้งตุ้พระ และคณะ สงฆ์ ตัวข้าแถมองค์ มีโชคลาภบ้าง หื้อหายโรครภัย อันตรายรอบด้าน จังพินาศไปอย่าพบ แล้วได้สุขศรี มี คนเคารพ สมจิตไผ่ห้อยทุกตาง แล้วก็เดินวก เลี้ยวเข้าสถาน ไปตามเส้นตาง ที่เขาจัดไว้หื้อ ได้เข้าไหว้สา คารวะหืดหื้อ ก้มเกล้าปูจา นอบน้อม ยกไว้เหนือหัว วันทาอ่อนก้อม แล้วเดินออกหั้นลงมา ไปสักการะ องค์พระแถมหนา และองค์จำลองนา ที่ชั้นล่างหั้น แล้วกลับออกมา ไปที่พักว่าอัน ครวินสไฮเตลแต่ตึก แล้ว นั่งรอฉัน ปานะกันครบ ที่ห้องอาหารหั้น เนอนาย เมื่อฉันเรียบร้อย ตางก็หนีหาย พากันหลบไปอาบน้ำใน ห้อง แล้วพักผ่อนกัน ตามใจไผ่ป้อง เพื่อหื้อแฮงมี พุกครบ

สิบห้ามีนา แจ้งมาแมนตัด ตีห้าเก็งหั้น ปลุกเนอ หกโมงเก็งนั้น อาหารเสนอ รุมฟุดหั้นเนอ ข้าว สวยข้าวต้ม แล้วก็เดินหา ของฝากจันๆ ที่หน้าโรงแรม ที่พัก ขณะนั้นขอ พอค้าแขกครบ ก็มาขายหั้น พอดี เป็นรูปของพระเขี้ยวแก้วดีหลี รูปใหญ่ รูปรี ไบเล็กไบหน้อย รูปพุทธองค์ ก็มีเปงป้อย ตางรุมซื้อเอา ลูบลับ ไบใหญ่ไบละพัน รูปแต่ตึก ไบหน้อยหนึ่งคอลล์หั้นเนอนาย พองซื้อกำสิบ พองซื้อบหลาย พองซื้อห้า ไบ แยกกันบอดไ้ จันรดทัวร์เขา เอากระเป่า บได้ มันกิดกันตางคนรด แต่บางท่านขอ โกงแขกหน้าจัด เปียรูปรนขึ้น รดทัวร์ แยกเลาะข้างรด สอดเขาหาตัว แต่ท่านเหลี่ยมซัวร์ หลบหลังเบาะหั้น จันรดลื้อ หมุน จึงยกหน้าตั้ง บอกสามไบพันเหี้ยแต่ นึกว่าเป็นไผ อ้อ..บุญเหลือแป้แ้ว กับท่านดิษฐ์หั้นเมืองเทิง รด เลื่อนเคลื่อนย้าย จะไปหื้อถึง ไปแ้วไปเลิงก่อนกลับเมื่อบ้าน คือไปเมืองหลวงโคลัมโบเอกอ้าง ระยะทาง ไกลล้า

ร้อยชาวกลือ สี่ชั่วโมงนั้น ที่นั่งรถหั้น ยาวนาน เกือบเที่ยงวันครบ จึงถึงสถาน โคลัมโบนาม เมืองหลวงเนอช้า แล้วจึงไปฉัน ภัตตาคาร เอกอ้า เซ-นอ (Cey Nor) เนอท่านครบ รถคันที่ ๒ ถึงก่อน แต่ตึก เพราะคนขับหั้นเก่งดี ต้องก็ฮ้องอ้อก ออยากข้าวดีหลี นั่งครบโตะดี ก็ซดก่อนหั้น รถคันหนึ่งขอ มาลุนว่าอัน ก็ฉันทีลุนฟัน้อง วันนี้อาหารรสไทยลงตอง ปมีของแขกหั้นสักอัน เพราะว่าร้านนี้ ขายอาหาร ไทยกัน กูกก็ไทยทำ จากบางละมุงว่าอัน ฉันเสร็จแล้วขอ ก็หื้อปอนหั้น แก่เจ้าของร้านเนอท่านครบ แล้ว ขึ้นรถกัน ไปต่อแต่ตึก ไปนบกราบไหว้วันตา ที่วัดเกศะนีเย หรือกัลยาณีนันหนา มีต้นโพธา ตั้งอยู่ที่หั้น วัดแห่งนี้หนา สำคัญว่าอัน เป็นที่เสด็จมาพุทะ อัฐฐบิหาร พระองค์ได้ละ เอาไว้ที่หั้น เนอนาย ตั้งแทน คำเนอฟัน้องตางหลาย พระองค์บ่เอาไป ละไว้ที่หั้น เขาจึงปากัน เก็บไว้อย่างอ้อ คือสร้างธาตุคลุม ครอบไว้ เมื่อได้ไปถึง วัดกัลยาณไซ้ ก็ได้กราบไหว้สวดมนต์ แม่เมตตำพร้อม แก่สัตว์ทัวหน แล้วก็เดินวนรดน้ำโพธิ์ หั้น สวดชะยันโต ตวยไปว่าอัน เสียงกีก้องเนอ แต่ตึก แล้วไปสวดมนต์บริจาตทรัพย์ ในวิหารกว้างแถม ขอ ได้ศึกษาฮู้ ภาววาดแถมหนอ จิตรกรรมขอ วาดงามยิ่งไ้ ผ่อบนลงมา จันถึงตำไ้ สิ่งหลเรื่องราว หลายจัน ถ้ายรูปความงาม ที่มีอยู่นั้น เก็บไว้ในกล้องเอามา แล้วก็เคลื่อนย้ายไปละลายทรัพย์หนา ตั้งแต่ ได้มา ยังบ่ได้เสียง ปรากฏการณ์ แพงหมดเลี่ยนเกลี้ยง บ่จ่างต่อเลย ท่านครบ

แต่บางรูปหนอ ปชื้อแต่ตึก กลับออกจากหันไปเลย ทัวร์ก็ตั้งฮู้ ก็บ่ิ่งเฉย แถมห่างที่เกย ก็ปาไปเข้า ซึ่งอยู่ใกล้ จากหันเนอเจ้า ชื่อ “เลคมิศูรา” ครับ ของถูกกว่ากัน ลตสิบเปอร์เซ็นแต่ตึก ถ้าไฟซื้อหันเนอนาย ต่างเดินสอดเซาะ ผอของที่ขาย ราคาทั่วไปปอซื้อว่าอัน จึงได้ซื้อกัน ละลายทรัพย์หัน ตามใจไผมันชอบมก ฟองได้กระเปาหนึ่ง ฟองได้ผะอบครบ ฟองได้ เสื้อผ้าผืนดี บมีแถมแล้ว ต้องซื้อดีหลี เพราะร้านบมี หื้อซื้อแล้วข้า จะซื้อแถมกำ ก็สนามบินตางหน้า แต่มันก็แพงหลายตบ พระเดชพระคุณ หมูเฮาเคารพ ท่านกึ่งั่งถ้า ด้วยดี หลวงพ่อจังหวัด ไซ้จับดีหลี แต่ท่านยินดี นังรอรอถ้า บัจมจำสั่ง เนอพ่อลุงแม่ป้า ท่านเมตตาเฮา ยิ่งลัน มีหลายคนหนา เป็นห่วงลันป็น เอายาเม็ดหน้อยหื้อทาน ไผหื้อฉันทมด ตังขมตังหวาน สุนอ้านสุนอาน อยากรหายว่าอัน แต่กลับตาลปัด พิษยารุมหัน มันออกฤทธิ์เร็วแถมเมาะ

จันบอมีนหัว สะลิมสะลือ เข้าเลาะ จำไหนดได้ เป็นคราว ในขณะนั้น ฟาฝนลมปาว มีดมัวหัวเฮาฝนจะตกหัน จึงบอกเถรา ขะใจว่าอัน จะไปแ่อวชม แถมวัด ปิดท้ายรายการ แ่อวลังกำครบ คงคารามหัน ชื่อนาม เป็นวัดที่จัด ห้องหับสถาน พิพิธภัณฑังตงามเนอข้า เป็นที่ศึกษาวัฒนธรรมแหล่งหล้า ที่เขาได้ทำจัดไว้ มีพระทองคำ นำโซ้วแต่ไซร์ หื้อคนมาเข้าดูชม แ่อวผอกันแล้ว พอเหมาะพอสม ก็หยุดเดินชมพาโยมกินข้าว ส่วนพระกัจฉัน ปานะเนอเจ้า ที่ร้านอาหารจีน แต่ตึก ชื่อภัตตาคาร “ซิลาตอน” ครับ แล้วจัดมอบหื้อรางวัล สีนน้ำใจน้อม หื้อคนรถกัน ทัวร์ตังสองคน หื้อหมดจผู้ ตังผู้จัดกำร ลูกน้องที่ฮู้ ลูกหาบสะเปียง แถมเนอ วันหน้ามีแถม งานเข้าเอ้อเท้อ จะฮ้องใจหันแถมนอ สองทุ่มแล้วครบ ก็ขยับหนอ ไปนังยีนรอ สนามบินว่าอัน ระยะเวลาไปหนึ่งชั่วโมงหัน จึงถึงสนามบินแต่ตึก

ตรวจเช็คกระเปา สะแกนลื้อลับ เพื่อปากันเข้าไปใน ไปนังหยุดพัก ตังน้อยตามใจ สักบิตก็ไปโหลดกระเปาว่าอัน เรียงคิว เช็คตัว โหลดกระเปาหัน ก็ใจเวลาอาละ สี่ทุ่มปลายๆ ก็เสร็จกลุ่มพระ ทัวร์ก็บอกหื้อ นังรอ จันเขาเปิดรับ สะแต่มออกหนอ จึงได้ไปออ สะแต่ม ออกว่าอัน เข้าไปแล้วหนา ฟองก็หาของเพิ่มหัน เอาไปฝากโยมที่วัด ได้แ่อวชมของในหันแถมครบ ขณะรอถ้าเครื่องบิน ทัวร์ปาไปพักไปนังไปกิน น้ำดื่มนมเย็น ที่ชั้นสองหัน ซ้าหันใส่คอมฯ ตังอยู่ว่าอัน จึงปากันไปตรวจเช็ค ผลสอบบาลี ที่บนหน้าเว็บ ว่าไผได้ฟองหัน เนอนาย อันดับแรกนังมีจุดมุ่งหมาย เลขาฯเจียงฮายสอบได้ก่อเจ้า เช็คไปตรวจมาเลขาแบบเป้า มีชื่อสอบได้ แต่ตึก

ป.ธ.๗ หนอ ที่ท่านสอบครบ มุทิตาด้วย ยินดี จากนั้นก็เช็ค วัดตาง ๆ ดีหลี ปะใส่พอดิ ป.ธ.๙ ว่าอัน ศิษย์วัดพระสิงห์ อยู่ปากน้ำหัน พระมหาจรูญ ผ่านครบ ประโยคสูงๆ ก็มีจาดนิก ที่ประกาศหันขึ้นโซ้วประโยคตั้นๆ นั้น เจียงฮายหลุดโผ ที่หันขึ้นโซ้วมีเพียงเล็กหน้อย ขณะรอกัน บางตางหลักจ้อย เมาะตังชบนอนที่นั่น หกทุ่มชาวหนอ พ่อบัวเจืองจัน ก็ลุกจากหันพักเซา ไปประตูตีสิบเอ็ด เพื่อออกเมืองเซา ลาแล้วเนอเฮา ลังกำว่าอัน แ่อวครั้งนี้หนอ จบลงเต็มชั้น ตามกำหนดเวลา แต่ตึก ศรีลังกันแอร์ไลน์หนา ปากลับบ้านครบ เกือบตีสองหัน เนอเฮา ขึ้นเครื่องกันแล้ว ตางรูปก็เหงา หลับนอนพักเซา ที่เบาะเครื่องหัน หกโมงสามสิบเมืองไทยว่าอัน ก็ถึงแดนไทย พร้อมครบ

ขอขอบพระคุณ ท่านที่เคารพ พระเดชพระคุณเจ้ากุงองค์ ถ้าแ่อวครั้งนี้ ข้าหน้อยได้หลง ล่วงเกินกุงองค์ ก็ขอโทษด้วย บได้ตั้งใจ พ่อไบ่หน้าส่วย เพียงหื้อม่วนจัน เท่านั้น ถ้าหากกุศล แสงบุญเจืองจัน เกิดมีมากหน้อยสันใด ก็ขออุทิศ น้อมจิตถวาย แต่สงฆ์เจียงฮาย เป็นจิงแมนหมั้น และผู้ช่วยหนุน งบแสงบุญหัน จงมีชีขมาเตียงเต้า หื้อได้สุขี สมใจแต่เกล้า ในสิ่งที่ตั้งผารม แสงบุญครั้งนี้ ครบถ้วนเหมาะสม ก็ขอจบลงเอาไว้เต้าอู้ ถ้าหากวันหน้ามีแถม ข้าหน้อยก็ขอไปตวยแถมเนอ เต้านี้ก่อนแถล่นายเหย...

พระครูวิมลศิลป์กิจ

อาจารย์ประจำ

ผู้ประพันธ์

